

Joaquim Salvat

ENGRUNA

GENISENCA

Sardana

LA FONT DE L'AVELLANA

Sardana

per a Piano

E681

mostra - muestra
sample

L'OBRA

Engruna

Es tracta d'una breu peça per a piano, de caràcter senzill i fins i tot pedagògic, molt en la línia de les que en aquells moments també escrivien compositors contemporanis de Joaquim Salvat, com ara Lamote de Grignon, Blancafort o el mateix Enric Morera. No se'n coneix la data de composició.

Malgrat la seva esmentada senzillesa, té interès des del punt de vista harmònic. Tot i que la tonalitat principal és Sol Major, la peça es desenvolupa en un ambient modal i líric, que s'accentua en el segon tema, en Si menor, amb un pedal ostinato.

Genisenca i La font de l'avellana

Més que dues sardanes per a piano, sembla més aviat que es tracti de dos guions en forma pianística per fer-ne després l'arranjament per a cobla. Això explica que alguns passatges no siguin interpretables al piano tal com estan escrits i per aquest motiu en aquesta edició hi proposem solucions alternatives, indicant clarament quines notes es poden ometre.

El manuscrit de *Genisenca* no inclou data de composició, però sí la llegenda "Lema:Impressió". Així doncs es podria tractar d'una sardana presentada per a un concurs, ja que aquest tipus de certàmens acostumaven a proposar aquest tipus de fil conductor.

La font de l'avellana tampoc no porta data de composició, però està documentada la seva retransmissió el 18 de febrer del 1931 per Unió Ràdio Barcelona, interpretada per la Cobla Barcelona dirigida per Albert Martí. Per tant, a més de situar-la en el temps, aquesta dada ens informa que efectivament hi ha versió arranjada per a cobla d'aquesta sardana.

El títol de l'obra fa referència al paratge del mateix nom, molt concorregut pels excursionistes de l'època, que es troba al terme de Rubí, al Vallès Occidental, proper a la Masia de Can Roig.

L'AUTOR

Nasqué a Barcelona l'any 1900. Estudià a l'Escola Municipal de Música de Barcelona amb els mestres Tomàs Buxó (piano), Enric Morera i Joan Manén (composició). Posteriorment va ser nomenat professor de solfeig al mateix centre.

La seva producció es considera hereva dels postulats estètics del modernisme i del noucentisme que es distingeix per una exquisida elegància estètica imprimint una personalitat inconfusible, molt particularment en la seva extensa producció de cançons.

Morí el març del 1938 i malgrat la seva curta vida, les seves obres permeten ja entreveure el seu gran coneixement dels elements compositius i un inici de la maduresa en la creativitat que hauria pogut donar grans fruits.

Entre les seves obres destaquem més d'una vintena de *lieder* amb textos de reconeguts poetes com Apel·les Mestres, Joan Maragall, Josep Carner, o Tomàs Garcés entre d'altres, però la seva obra més interpretada és el *Quartet en Do* dedicat al "Quartet de Corda de Barcelona" que el va estrenar l'any 1935 com a cloenda de la temporada de concerts de l'Associació de Cultura Musical. També comptem amb diverses obres per a piano entre les que en destaquem la *Suite Lírica*, un *Preludi* i una *Sonata*; per a violí i piano hem de destacar les *Quatro canzonette* entre altres petites peces, així com les *Cinc cançons populars* harmonitzades per a quintet de vent i per a quintet de corda. La única obra que va compondre per a orquestra *Prélude et chanson* consta que va ser presentada al "Concours Kursaal d'Ostende" de l'any 1930.

ENGRUNA

Peça fàcil per a piano.

Joaquim Salvat
(1900-1938)

Allegretto

Piano

p dolce

The first system of the musical score for 'ENGRUNA' is in 3/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff begins with a piano (*p*) and dolce (*dolce*) dynamic marking. The melody is composed of eighth and quarter notes. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

7

The second system of the musical score continues from the first system. It consists of two staves. The treble staff continues the melody with eighth and quarter notes. The bass staff continues the accompaniment with chords and single notes.

14

pesante

The third system of the musical score continues from the second system. It consists of two staves. The treble staff continues the melody with eighth and quarter notes. The bass staff continues the accompaniment with chords and single notes. A *pesante* dynamic marking is present in the final measure of the system.

21

Al Fine

Poco più vivo

The fourth system of the musical score concludes the piece. It consists of two staves. The treble staff begins with the instruction 'Al Fine' and ends with a fermata. The bass staff continues with a *Poco più vivo* dynamic marking. A red triangular watermark in the bottom right corner contains the text 'mostra - muestra sample'.

ENGRUNA - JOAQUIM SALVAT

28

Musical score for measures 28-33. The piece is in G major (one sharp) and 2/4 time. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a steady bass line of quarter notes.

34

Musical score for measures 34-39. The right hand continues with a melodic line, incorporating some grace notes. The left hand maintains the quarter-note bass line.

40

Musical score for measures 40-46. The right hand has a more active melodic line with slurs. The left hand features a bass line with some dynamic markings like accents (>) and slurs.

47

D.C. al Fine

Musical score for measures 47-50. The right hand has a melodic line with a crescendo leading to a fortissimo (ff) section. The left hand has a bass line with dynamics including piano (pp) and a double bar line.

Fine 8va

Musical score for the final measure, marked 'Fine' and '8va'. The right hand has a final melodic flourish, and the left hand has a final bass line. The dynamic is marked 'ppp'.

mostra - muestra
sample

LA OBRA

Engrunes (Migajas).

Se trata de una breve pieza para piano, de carácter sencillo e incluso pedagógico, muy en la línea de las que en aquellos momentos también escribían compositores contemporáneos de Joaquín Salvat, como Lamote de Grignon, Blancafort o el mismo Enric Morera. No se conoce la fecha de composición.

A pesar de su mencionada sencillez, tiene interés desde el punto de vista armónico. Aunque la tonalidad principal es Sol Mayor, la pieza se desarrolla en un ambiente modal y lírico, que se acentúa en el segundo tema, en Si menor, con un pedal ostinato.

Genisenca y La Font de l'avellana

Más que dos sardanas para piano, parece más bien que se trate de dos guiones en forma pianística para hacer después el arreglo para còbla. Esto explica que algunos pasajes no sean interpretables al piano tal como están escritos y por este motivo en esta edición proponemos soluciones alternativas, indicando claramente qué notas se pueden omitir.

El manuscrito de Genisenca no incluye fecha de composición, pero sí la leyenda «Lema: Impresión». Así pues podría tratarse de una sardana presentada para un concurso, ya que este tipo de certámenes solían proponer este tipo de hilo conductor.

La fuente de la avellana tampoco lleva fecha de composición, pero está documentada su retransmisión el 18 de febrero de 1931 por Unión Radio Barcelona, interpretada por la Còbla Barcelona dirigida por Albert Martí. Por lo tanto, además de situarla en el tiempo, este dato nos informa que efectivamente hay versión arreglada para còbla de esta sardana.

El título de la obra hace referencia al paraje del mismo nombre, muy concurrido por los excursionistas de la época, que se encuentra en el término de Rubí, en el Vallès Occidental, cercano a la Masia de Can Roig.

EL AUTOR

Nació en Barcelona en el año 1900. Estudió en la Escuela Municipal de Música de Barcelona con los maestros Tomàs Buxó (piano), Enric Morera y Joan Manén (composición). Posteriormente fue nombrado profesor de solfeo en el mismo centro.

Su producción se considera heredera de los postulados estéticos del modernismo y del noucentisme que se distingue por una exquisita elegancia estética imprimiendo una personalidad inconfundible, muy particularmente en su extensa producción de canciones.

Murió en marzo de 1938 y a pesar de su corta vida, sus obras permiten entrever su gran conocimiento de los elementos compositivos y un inicio de la madurez en la creatividad que hubiera podido dar grandes frutos.

Entre sus obras destacan más de veinte *lieder* con textos de reconocidos poetas como Apel·les Mestres, Joan Maragall, Josep Carner, o Tomàs Garcés entre otros, pero su obra más interpretada es el *Quartet en Do* dedicado al "Quartet de Corda de Barcelona" que lo estrenó en 1935 como cierre de la temporada de conciertos de la Asociación de Cultura Musical. También cuenta con diferentes obras para piano entre las que destacamos la *Suite Lírica*, un *Preludi* y una *Sonata*; para violín y piano cabe destacar las *Quatro canzonette* entre otras pequeñas piezas, así como las *Cinc cançons populars* armonizadas para quinteto de viento y para quinteto de cuerda. La única obra que compuso para orquesta *Prélude et chanson* consta que fue presentada al "Concours Kursaal d'Ostende" de 1930.

THE WORK

Engruna

A short piece for piano that is simple and even didactic in nature, very much in line with those written by Salvat's contemporaries, such as Lamote de Grignon, Blancafort or even Enric Morera. Date of composition unknown.

Despite this simplicity, however, the piece is interesting for its harmonies. Although the main key is G Major, the piece is developed with a modal and lyrical feel, which is accentuated in the second theme, in B Minor, using ostinato.

Genisenca and La font de l'avellana

Rather than two sardanas for piano, these pieces strike one more as two scripts in piano form for later transformation into còbla arrangements. This explains why some passages are not playable by the piano as written and why, for this reason, we have proposed alternative solutions, indicating clearly which notes can be left out.

The score for *Genisenca* does not include a composition date, but it does read 'Heading: Impression'. This means that this sardana may well have been entered into a contest, since this kind of competition often used to have this kind of theme.

La font de l'avellana has no date of composition indicated either, though it is documented that it was broadcast on 18 February 1931 by Unión Radio Barcelona, played by *Còbla Barcelona* and led by Albert Martí. Besides locating it in time, this information would seem to confirm that there is in fact a version of this sardana arranged for còbla formations.

The title of the work, which literally translates as the 'Fountain of the Hazelnut', makes reference to the site of the same name; a fountain much visited by hikers at the time located in Rubí, Vallès Occidental region, close to the Can Roig farmstead.

EL AUTOR

Born in Barcelona in 1900, he studied at the Escola Municipal de Música de Barcelona under the teachers Tomàs Buxó (piano), Enric Morera and Joan Manén (composition). He was later appointed teacher of Sol-fa at the same school.

His work is considered to be the heir of the aesthetics postulated by Modernism and Noucentism, and is distinguished by an exquisite elegance imbuing it with an unmistakable personality, most particularly in his extensive production of songs.

He died in March 1938 and, despite his short life, his work now enables us to catch a glimpse of his great knowledge of compositional elements and the beginnings of the maturity in his creativity which could have borne great fruit.

We would like to highlight some twenty *lieder* from among his work with lyrics by renowned poets, including Apel·les Mestres, Joan Maragall, Josep Carner and Tomàs Garcés. However, his most interpreted work is the *Quartet en Do*, dedicated to the "Quartet de Corda de Barcelona" which premiered it in 1935 as the closure to the season of concerts of the Associació de Cultura Musical. There are also several works for piano, from among which we would like to highlight the *Suite Lírica*, a *Preludi* and a *Sonata*; for violin and piano we would emphasise the *Quatro canzonette*, among other smaller pieces, as well as the *Cinc cançons populars* harmonised for wind and string quintets. The only work he composed for orchestra, *Prélude et chanson*, was presented at the "Concours Kursaal d'Ostende" in 1930.

mostra - muestra
sample